

בג"צ 3126/17

בבית המשפט העליון בירושלים
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בעניין:

החברה להגנת הטבע

ע"י ב"כ עוה"ד נועה יאיון ו/או טל צפריר
מרח' הנגב 2 תל אביב,
טל: 03-6388744 פקס: 03-6390580

העותרת

- נגד -

1. פקיד הדיג הראשי

ע"י פרקליטות המדינה
רח' צלאח א דין 29, ירושלים
טלפון: 02-6466291 פקס: 02-6467011

המשיב

2. רשות הטבע והגנים

מרח' עם ועולמו 3 ירושלים
טל: 02-5005444 פקס: 02-6529232

3. ועד דייגי החוף

4. איגוד הדייגים הספורטיביים בישראל

5. י.ע.ד – התנועה לשמירת החי הימי וזכויות הדייגים הספורטיביים

להגדרת העותרת –

"כצדדים המעוניינים בהחלטה"

ובעניין:

1. איגוד הדייגים הספורטיביים בישראל

2. י.ע.ד – התנועה לשמירת החי הימי וזכויות הדייגים הספורטיביים

3. פורום הדיג הספורטיבי בישראל

שלושתם ע"י ב"כ עוה"ד רוני מועלם ואח'
רח' עממי 3/2, ת.ד. 144, בית-שאן
טל: 04-6060028 פקס: 04-6586175

המבקשים להצטרף

כמשיבים לעתירה

בקשה להצטרף כמשיבים לעתירה ולבקשה לצו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקשים להצטרף כמשיבים לעתירה לצו על תנאי ולצו הביניים בתיק זה, בשלב זה לאפשר להם להגיש עמדתם וטיעוניהם כנגד הבקשה לצו ביניים עד לתאריך 6/6/17 או לקבוע כל מועד אחר להגשה, וכן להורות על זימונם לכל דיון שייקבע בתיק זה ככל שייקבע. ולקצוב להם מועד להגשת תגובה מקדמית לעתירה. כן מבוקש להורות לעותרת להמציא את העתירה לח"מ. בשל כך שהבקשה מוגשת בבהילות לאור התנהלות העותרת שהציבה את העותרים בסד זמנים בלתי אפשרי ונוכח קציבת מועד הגשת המשיב עד שעה 14:00, מוגשת הבקשה בפקס ללא מצורפיה הנזכרים ומחר תוגש בקשה מסודרת בצירוף נסחפיה.

נוכח מהות הבקשה והבהילות הרבה ומשום סד הזמנים האמור, מוגשת הבקשה ללא תגובת העותרת ומבוקש להעביר את הבקשה בדחיפות אל כבוד השופט שיטב לדון בתיק.
ואלו טיעוני הבקשה

1. על העותרת היה לצרף מלכתחילה את המבקשים בתור משיבים לעתירה (כמו גם את "הצד המעוניין" מס' 3) ולא בתור "צד מעוניין בהחלטה". יש להביע פליאה על התנהלות העותרת שיצרה סרבול מיותר ושיבוש ההליך.

2. מי שטוען לדחיפות ההליך, ראוי שיתנהל בקפדנות – אלא שהעותרת נהגה להיפך מכך.

3. אין שמץ של ספק על היותם של המבקשים 1-2 בעל דין ראוי, כפי שאף עולה מהעתירה עצמה:

3.1 כמתואר בעתירה, המבקשים הם ארגונים של דייגים ספורטיביים שמתנהלים בהתנדבות מלאה, אשר היו צד להליכים שהתקיימו בין העותרת לבין המשיב 1, הן כעותרים והן כמי שביקשו להצטרף כמשיבים והגישו טיעונים בעתירת העותרת בבג"צ 6467/15. כן וכמתואר בעתירה, נציגי המבקשים נכחו בדיונים שהתקיימו בועדת הכלכלה.

3.2 כל איסור על פעילות הדיג החובבני/הספורטיבי משמעותו פגיעה ממשית בזכויות של אלפי דייגים ספורטיביים שמאוגדים במסגרת המבקשים וכפי שיוצבע בהמשך – 22 מדינות בארה"ב קבעו בחוקתן כי הדיג הספורטיבי מהווה זכות חוקתית.

3.3 העותרת עצמה הרי צירפה את המבקשים 1-2 בתור "צדדים המעוניינים בהחלטה". המבקש 3 היה צד **לכל** ההליכים מול המשיב 1 ומול העותרת, בצוותא עם המבקשת 2, כך שלא ברור מדוע בחרה העותרת לצרף בתור "צד מעוניין" רק את המבקשת 2. המבקש 3 הינו הגוף הותיק בעולם הדיג הספורטיבי עם מעל 6,000 חברי פורום רשומים, מעמדו ומעורבותו בהליכים המשפטיים ואחרים כמוה כשל המבקשים 1-2.

4. התנהלות העותרת תמוהה ולא מובנת, תוך סרבול ועיכוב ההליך, מכמה טעמים:

4.1 כאמור, היה על העותרת לצרף את המבקשים כמשיבים (וכך את "הצד המעוניין 3"), שאז ואילו נהגו כמתחייב, כבוד בית המשפט היה מורה על הגשת תגובת המשיבים ולא על תגובת המשיב 1.

4.2 אמנם, עו"ד קצוטי מייצג את המבקשים 2-3 ועשרות אחרים בעתירה שהוגשה בחודש אפריל 2017 כנגד רט"ג, אך בעתירה שהוגשה בבג"צ 3237/16 כנגד המשיב 1 ואחרים ייצג עו"ד קצוטי את יבואני וחנויות ציוד הדיג בעוד שהח"מ ייצג את המבקשים 2-3 ועשרות דייגים ספורטיביים. כך גם בבקשת שלושת המבקשים להצטרף כמשיבים לעתירת העותרת דן שהוגשה בבג"צ 6467/15 - הח"מ הוא שייצג את שלושת המבקשים (ועשרות אחרים).

4.3 לכן, לא ברור מדוע זה החליטה העותרת לשגר את העתירה דווקא לעו"ד אורון שייצג את המבקשת 1 בעתירה כנגד משיב 1 ומקום בו בהליך מאוחר יותר (בבג"צ 6467/15) יוצגה המבקשת 1 ע"י הח"מ כנגד העותרת, וכן לשגרה לעו"ד קצוטי שבהליכים הנזכרים בעתירה ייצג אחרים, מבלי לשגר את העתירה אל הח"מ.

4.4 בנוסף, אם בחרה לשגר את העתירה לעו"ד קצוטי, מדוע זה לא צירפה העותרת את יבואני וחנויות ציוד הדיג – אשר יוצגו ע"י עו"ד קצוטי בכל ההליכים הנזכרים בעתירה?! כמי שפרנסתם נפגעות בשל כל יום של איסור דיג, הם בוודאי צד ראוי.

4.5 חמור מכך, העותרת לא רק שלא המציאה את העתירה כמתחייב, אלא בחרה לשגר את העתירה במייל (ביום 1/6/17 שעה 14:39) וללא נספחי העתירה, מבלי להודיע טלפונית! בכך שללה מהמבקשים וממייצגם את האפשרות לדעת על הגשתה אלא רק בשעות הערב. זאת ועוד, הגיע במייל כתב העתירה בו חסרים סעיפים 28-39!!! יוער לגבי "הצד המעוניין 3", כי לפי הידוע לח"מ מפי מרשיו, זה מכבר לא קיים "ועד דייגי החוף" אלא קיימת "עמותת הדייגים החופיים" שהיא עמותה רשומה.

4.6 השיגור במיילים כאמור, תמוה כשלעצמו מסיבה נוספת: מה הקושי להתקשר בבוקר ההגשה לעו"ד קצוטי ולעו"ד אורון שכותבו למייל וכן אל הח"מ, כדי לברר מראש מי מייצג את המבקשים?! מה בדיוק הרעיון בשיגור המיילים כפי ששוגרו, ומדוע לשגרם ללא נספחים?!

4.7 אילו התנהלה העותרת כראוי, בין אם להוסיף את הח"מ כמכותב ובמיוחד ע"י בירור טלפוני מוקדם, אזי העתירה היתה מומצאת למבקשים באמצעות הח"מ שהיה מעדכנם על ההגשה כבר ביום 1/6/17. שיגור העתירה במייל ללא נספחיה, אף הוא דבר בלתי מובן בעליל.

4.8 מצ"ב ומסומן כנספח 1 המייל ששיגרה העותרת אל מי שבחרה לשגר (ניתן להיווכח כי הח"מ איננו מכותב), אליו צורפו העתירה ללא נספחיה וכן הבקשה לסעד ארעי. בסיפא למייל נרשם: " בכל מקרה, מצורפות לעיונכם העתירה והבקשות. כמובן שהעתירה והבקשות מצויות בדרכן אליכם בעותקים כרוכים, כולל הנספחים.". למרבה הצער, העתירות על נספחיהן עדיין "בדרכן" ועד עתה אין בפני המבקשים את נספחיה העתירה.

5. התמיהה על צירוף פקיד הדיג כמשיב יחיד תוך הגדרת הצדדים הנוספים כ"צדדים מעוניינים בהחלטה", תמוהה במיוחד ואומרת דרשני לאור האמור להלן:

5.1 בעתירה שהגישה העותרת כנגד המשיב 1 בבג"צ 6467/15, צורפה רט"ג כמשיבה מן המניין, הגם שהעותרת טענה שם ובדיוק כמו בעתירה דנן, כי רט"ג תומכת בעמדתה.

5.2 והנה, בעתירה דנן מוגדרת רשות הטבע והגנים בתור "צד המעוניין בהחלטה". נשאלת השאלה, מה השתנה בעתירה זו ביחס לעתירה בבג"צ 6467/15 מבחינת הגדרת רט"ג, מלבד

העובדה כי כאן לא היה מנוס מציון דבר קיומם של בעלי עניין ידועים!! המבקשים יותירו את השערותיהם לעצמם – ראוי כי העותרת תתכבד ותסביר את פשר הרעיון ופשר ההתנהלות!

6. על עותר המגיש עתירה לבג"צ, מוטלת החובה לצרף כמשיב כל מי שלפי ידיעתו הוא בעל עניין בתוצאה או עשוי להפגע כתוצאה מהחלטה שתינתן. לצרף כמשיב ולא בתור "צד המעוניין בהחלטה", זאת על מנת שיהיה בידי אותו צד לבחור אם להשיב לעתירה או אם להודיע כי אין לו עניין להשיב. התנהלות העותרת בכל הנוגע להגשת העתירה, היתה בלתי תקינה בעליל.

אילו התנהלה העותרת כמתחייב ובאופן תקין ובכלל זה צירוף המבקשים כמשיבים, כמה שיחות טלפוניות בבוקר ההגשה היו מבהירות לה מי מייצג את המבקשים 1-2 כמו גם על השמטת המבקש 3, העתירה על נספחיה היתה מומצאת כדין ע"י שליח והיה בידי המבקשים להכין תגובה במהלך ימי חמישי בערב ושישי וביום א' בבוקר. זהו פרק הזמן המבוקש כעת – 48 שעות.

7. למען הסר ספק, יוקדם ויצוין כי בפי המשיבים טענות ונימוקים כבדי משקל מדוע יש לדחות את העתירה בכלל ואת העתירה לצו ביניים בפרט! בדעת העותרים לטעון ובין היתר כי:

7.1 בנסיבות העניין הגשת העתירה נגועה בשיהוי.
7.2 הגשת העתירה נעשתה בחוסר נקיון כפיים ושלא בתום לב, בכלל זה השמטה מהעתירה של עובדה מהותית, מה שמצדיק דחייתה על הסף.

7.3 התנהלות העותרת בנושא העתירה, עובר להגשתה וכן בגוף העתירה, לוקה בחוסר תום לב.
7.4 הגשת העתירה עולה כדי שימוש לרעה בהליכי משפט והמטרה האמיתית של העתירה איננה באמת "להציל את הים" כזעקתה, אלא נועדה למטרות אחרות וזרות.

7.5 העתירה עצמה לוקה בהטעיות ונסיון לזרות חול בעיני כבוד בית המשפט, ע"י העלאת בידועין של טיעונים שאינם נכונים עובדתית, מצגים מטעים והצגת חצאי אמיתות, מה שמאפיין את התנהלות העותרת בכל הקמפיין וההליכים שהיא מנהלת בנושא הדיג – וזאת ניתן להוכיח בראיות מתוך מסמכי שעשתה העותרת.

7.6 טיעוני העתירה לוקים בסתירות פנימיות מהותיות היורדות לשורש העתירה.
7.7 הנטען בעתירה עצמה כשלעצמו מראה כי חוסר הסבירות הקיצוני כמו גם חוסר ההגיון, רובץ לפתחה של העותרת וטמון בטיעוניה שלה. כל מה שטענה כנגד המשיב – הולם גם לגביה!

7.8 התנהלות העותרת בעבר, כשלעצמה שוללת את זכותה לטעון כנגד ההחלטה
7.9 החלטת המשיב 1 כנגדה מכוונת העתירה, בנסיבות העניין היא סבירה אם כי לעמדת העותרים היא סבירה לחומרה כלפיהם. היתר הדיג שניתן כפוך לאיסורים מבחינת עומק למינימום ושלל הדיג, הינו בבחינת "מאוחר מידי ומעט מידי".

7.10 העותרת מתיימרת לשים עצמה כרגולטור, שיכתיב למשיב 1 ובכלל את אסדרת הדיג, ונראה ששנתכח ממנה כי היא איננה הרגולטור והמשיב איננו משמש כעושה דברה.

7.11 בנסיבות העניין אין כל עילה בהתערבות בהחלטת המשיב 1 נשוא העתירה.

8. העותרת כדרכה מזדעקת ומנסה להלך אימים על "הרס הים", אלא שבפועל, שלא כזעקתה הוא וזאת אף לפי התנהלותה שלה כעולה גם מתוך עתירתה זו.

9. מפאת קוצר הזמן ומאחר ואין מדובר במסמך התגובה, נמחיש להלן במספר דוגמאות במה דברים אמורים, זאת בקליפת האגוז, על מנת להראות כי יש בפי המבקשים טיעונים מהותיים.

קמפיין "מתקפת המיילים" שניהלה העותרת כנגד פקיד הדיג עובר להגשת העתירה:

10. העותרת השמיטה מעתירתה עניין מהותי ולא בכדי, מדובר בקמפיין מתקפת מיילים שארגנה בנסיון להניא את פקיד הדיג מהחלטתו. השמטה זו כשלעצמה מכתימה את העתירה באי גילוי המהווה חוסר נקיון כפיים בעתירה לסעד מן הצדק, אך יש בכך גם היבטים נוספים: בחירה במהלך זה עולה בנסיבות העניין שיהיו שמצדיק כשלעצמו מחיקת העתירה על הסף, על כך נסיף כי קמפיין זה כשלעצמו נעשה תוך נסיון להטעיית הציבור ובאופן שעולה לכאורה כדי עבירות פליליות. להלן יוסבר במה דברים אמורים.

11. העותרת מנהלת דף פייסבוק שמכונה "דגים באחריות – הרפורמה להצלת הים התיכון" (להלן: "הדף"). למרבה הצער, בידי העותרים להראות ועל פי מסמכי העותרת בלבד, כי לא זו הפעם הראשונה שדף זה שימש להפצת ופרסום ביודעין של מידע ובלתי נכון. בדף זה אלפי סימוני עוקבים ובכלל זה דייגים ספורטיביים רבים.

12. בתאריך 24/5/17 בערב, פרסם המשיב את הודעתו בדבר כוונתו להתיר את הדיג כפוף לאיסורי עומק ושלל. בתגובה, כבר למחרת בתאריך 25/5/17, פרסמה העותרת בדף, קריאה לציבור תחת הסיסמה "דקה אחת ובזכותכם נעצור את הרס הים. פקיד הדיג מבקש את תגובת הציבור. ליחצו על הלינק ושלחו לו מייל." הקישור הוביל לתוכן מייל מוכן ובו נרשם בין היתר: "בהיעדר אכיפה נאותה, משמעות ההחלטה היא: חזרה לים של כל הדייגים המסחריים" ובהמשך: "... לחצים אילו הביאו את פקיד הדיג לפרסם הודעה השוקלת לאפשר לדייגים המסחריים לדוג בעונת הרבייה – ובפעל לקצר אותה בשליש." שתי הודעות דומות נוספות, פורסמו בדף הנ"ל בתאריך 29/5/17. הודעה זו לוקה בהטעיה ממשית וביודעין של הציבור שברובו לא בקי בפרטי פרטים ובמיוחד ציבור הדייגים הספורטיביים אשר את חתימותיהם ביקשה העותרת לגייס, שהרי:

א. אין מדובר בחזרה של כל הדייגים המסחריים כי על המכמורתנים (שנחשבים לכל הדעות גדולי הפוגעים בים) לא נאסר הדיג ב"עונת הרבייה" כהגדרתה בתקנות. הם ממילא נמצאים בים.

ב. בפרסום הנ"ל יש הסתרה של העובדה כי ההיתר חל גם על הדייגים הספורטיביים ונסיון ליצור בפניהם מצג כאילו רק הדייגים המסחריים יוחזר לים. הסתרה זו בולטת עת בעתירה הוקדש פרק נרחב לנסיגות העותרת להסביר מדוע יש לאסור את הדיג הספורטיבי.

ג. בהודעה הושמטו פרטי האיסורים, מגבלת עומק של מעל 30 ו-25 מטר כמו גם איסור לקיחת דקרים, שכידוע – דיג ספורטיבי הוא סלקטיבי ומאפשר לשחרר בשלום דגים שנתפסו.

צילומי הפרסומים הנ"ל יצורפו ויסומנו כנספחים 2/א-2/ד בהתאמה.

בשל הטעיה זו שיגרו המבקשים 2-3 מכתב אל האחראים מטעם המשיבה על קמפיין הדיג, בו העמידו אותם על מעשי ההטעיה אשר עולים לכאורה כדי עבירות פליליות וכן מכתב אל פקיד הדיג בו הופנה לדברים (שני המכתבים הנ"ל מצ"ב ומסומנים 3/א ו 3/ב בהתאמה).

13. לבחירה של העותרת לפתוח ב"מתקפת קמפיין מיילים" (בדומה ל"קמפיין מיילים" דומה שניהלה בעבר כנגד ח"כ כבל), יש מספר משמעויות, כאשר המשמעות הראשונה היא שיהוי!

13.1 הרי ידוע כי שיהוי נקבע לפי נסיבותיו של כל מקרה, יש ועיכוב של חודשים לא יחשב כשיהוי משפטי ויש שאיחור של יום יחשב כשיהוי.

13.2 במקרה דנן, ביום 24/5 פורסמה הודעת משיב 1 על כוונתו לתת היתר שיחל ביום 1/6 תוך מתן הזדמנות להערות הציבור עד 29/5. מדובר על היתר לתקופה של 15 ימים בלבד.

13.3 לפי סעי' 55 לעתירה, ביום 25/5 שלחה העותרת למשיב מכתב בו ביקשה שלא לתת את ההיתר. דא עקא, היה בידי העותרת להודיע למשיב 1 כי במידה ולא יבטל החלטתו או לא יזמנה לשימוע בו ביום, אזי תעתור לבג"צ. הרי היה בידי העותרת ועל סמך הודעת המשיב מיום 24/5, להגיש עתירתה זו לא יאוחר מיום 28/5 ולבקש כפי שעתרה כאן לצו ביניים שיורה למשיב 1 להימנע מלפרסם הודעה על היתר דיג, מבלי להמתין להודעה עצמה ותוך טענה כי דחק הזמנים אינו מאפשר מיצוי הליכים מעבר ליום אחד. בעתירתה העותרת גם לא טענה שדרשה מהמשיב להקדים את הפגישה ליום 25/5.

13.4 ברם, העותרת בחרה תחת הגשת עתירה, לנקוט בהליך של "קמפיין מתקפת מיילים", בהודעות שהעלתה לציבור בדף הנ"ל הן בתאריך 25/5 והן בתאריך 29/5. רק משלא צלח הקמפיין כדי להניא את המשיב מהחלטתו, נזכרה העותרת לפעול להגשת העתירה.

13.5 שיהוי זה הביא לכך שההיתר כבר ניתן ו"הצדדים המעוניינים" כבר חזרו לשגרה של הפעילות. על פניו אין זה סביר ואין זה הגיוני, להורות על ביטול ההיתר ולהשביתם מחדש לתקופה של 10-11 ימים.

13.6 נזכיר כי העותרת היתה זו שטענה כנגד עתירת המבקשת 1, כי יש לדחות את העתירה על הסף מחמת שיהוי, עת הוגשה סמוך לתקופת תחילת האיסור. על כך יש לומר כי "נאה דורש נאה מקיים" – ובעתירתה זו העותרת לא קיימה את שדרשה.

14. לבחירה של העותרת לפתוח ב"מתקפת קמפיין המיילים" יש משמעות נוספת – במישור תום הלב: נראה כי העותרת קיוותה שתצליח להלך אימים על המשיב באמצעות קמפיין המיילים ומשום כך נמנעה מהגשת העתירה כבר ב-28/5. משום חובת תום הלב והחובה לפנות בנקיון כפיים, היה על העותרת לגלות בעתירתה את דבר קמפיין המיילים שלא צלח. נראה כי העותרת עצמה סברה שאזכור הקמפיין שניהלה באופן שנוהל, יפגע בסיכויי עתירתה, ברם, השמטת פרט מהותי זה מהעתירה, משמעו כי העתירה הוגשה בחוסר נקיון כפיים וחוסר תום לב.

התנהלות בלתי תקינה של העותרת במקרים נוספים במסגרת קמפיין הדיג שהיא מנהלת

15. למרבה הצער, נראה כי להיטות יתר להכתיב את אסדרת הדיג ו"לעשות כותרות" גורמת לעותרת לטשטוש הגבול בין האסור למותר. להלן דוגמה נוספת להטעה מכוונת של הציבור בדף ה"ל: מצ"ב ומסומן כנספח 4/א מכתב פנימי של העותרת מתאריך 10/4/16, בו מר ניר פפאי כותב אל מר רוטשילד שמוביל את ה"רפורמה" מטעם עותרת, כי בשיחה מתאריך 1/4/16 מסר לו מנכ"ל משרד החקלאות כי "החליט לדחות את יישום האכיפה בחודש, לראשית חודש מאי, ובמהלך חודש אפריל למקד את הפעילות בהסברה".

והנה, ב"פוסט" אשר פרסמה העותרת בדף ה"ל בתאריך 19/4/16, מצ"ב ומסומן כנספח 4/ב, כותבת העותרת את הדברים הבאים: "לא!! זה לא נכון! שמענו מכמה שיש היתר של משרד החקלאות לדוג בערב בחג. שטויות זדוניות של אנשים קטנים. בעקבות ריבוי הפניות בנושא, נמסר לנו על ידי משרד החקלאות, שאין כל שינוי בהחלטות המשרד לגבי עונת הרבייה. התקנות האוסרות דיג בעונה ומגבלות עומק למכמורתנים חלות ונאכפות כמתוכנן".
הנה כי כן, גוף שמתיימר להכתיב רגולציה ולקבל את תמיכת הציבור, מטעה את הציבור במכוון בדף הציבורי בו מתנהל קמפיין הדיג שלו.

16. מתעורר החשש כי להיטות היתר "להראות הישגים", אף גרמה לעותרת לטשטוש הגבולות בטיעונים שהיא מעלה בפני בית המשפט הנכבד, כאשר עובדות לא נכונות העותרת מרשה לעצמה להעלות אף במסגרת טיעוניה בפני בית משפט נכבד זה, כפי שיוצבע להלן בדוגמאות בלבד.

17. בבג"צ 2434/16 שם הצטרפה העותרת כמשיבה, טענה העותרת כי ביוון קיים איסור גורף על הדיג הספורטיבי מסירה בחודש מאי, כאשר בעתירתה דגן חזרה על הטענה והוסיפה כי איסור דומה על הדיג הספורטיבי קיים גם בקפריסין. חשוב להדגיש: מבחינת העותרת היתה ויש חשיבות לנסות ולמצוא ולו מדינה אחת בעולם אשר אוסרת את פעילות דיג הפנאי מסירה באמצעות חכה, נוכח טענת דייגי הפנאי (המכונים בארץ גם "ספורטיביים" או "חובבים") כי אין בעולם אף מדינה שמטילה איסור שכזה על עצם פעילות זו!

17.1 מדובר בהטעה לשמה והעותרת תידרש ליתן הסבר לפשר מה שנראה כנסיון חוזר להטעה מכוונת של כבוד בית המשפט!! מסתבר כי ביוון אין ולא היתה הגבלה גורפת על דיג ספורטיבי באמצעות חכה מסירה!

17.2 מצ"ב ומסומנים כנספחים 5/א + 5/ב הקטע הרלוונטי מאתר הפיקוח על הדיג ביוון ובו המגבלות על הדיג בחודש מאי (בשפה היוונית ותרגום לאנגלית), ומסתבר דבר פשוט: דיג באמצעות "מערך חכות" כהגדרתו בסעיף 1 לתקנות הדיג (עשרות ומאות קרסים עם פתיונות) מכונה בארץ "דיג שאראק" ונחשב לכל דבר ועניין דיג מסחרי חופי, כאשר דיג באמצעות מערך חכות צף (במים עליונים) מכונה בארץ על פי שמו האנגלי (LONGLINE). כך ידוע לפקיד הדיג וכך בעיני כולי עלמא כולל המבקשים וחבריהם. דיג בסגנון זה מעולם לא נחשב בארץ בתור

דיג פנאי/ספורטיבי/חובבני ויתרה מזו, דיג באמצעות מערך חכות נכנס ברשיונות הדיג אך ורק לקטגוריית דיג מסחרי בעוד שרשיון דיג ספורטיבי מדבר על חכה ולעולם לא יינתן אישור לדיג פנאי/ספורטיבי באמצעות מערך חכות כי בישראל אין ולא היה קיים דבר שכזה! ביוון דובר על איסור דיג פנאי בסגנון ה (LONGLINE) כנראה משום ששם נחשב או מוגדר הדבר ל"דיג פנאי". דא עקא, נסיון להסתמך על ההגדרה הסמנטית ביוון על מה שבארץ הוא דיג מסחרי, מהווה אחת משתיים: או שאין לעוסקת שום מושג בענייני הדיג – או שהיא מטעה במכוון.

17.3 לא נלאה במסמכים, אך מבדיקת העותרים של רשיונות דיג בקפריסין לשנת 2016, עולה כי גם שם אין כל איסור על דיג פנאי המתבצע באמצעות חכה.

18. העותרת אף מרחיקה לכת ב"ציור אפוקליפסה" וכותבת על חזרת הצוללנים החופשיים לים. העותרת רק שוכחת לציין כי יש איסור דיג צלילה במיכלים – שאיננו דיג ספורטיבי(!), וכי צוללנים ספורטיביים בצלילה חופשית אינם יכולים לצלול בעומק של 30 מטר, למעט אולי 5-8 בכל הארץ.

19. בכדי שלא להכביר לעת הזו, נציין כי במסגרת "כתב עמדה מטעם המבקשים בבקשתם להצטרף כמשיבים לעתירה", שהגישו המבקשים בעתירת העותרת בבג"צ 4647/15, יש בסעיפים 10-20 שפע של דוגמאות בדבר מעשי הטעיה מצד העותרת, בין היתר ולא רק:

19.1 יצירת מצגים על "מחקרים" באין מחקרים.

19.2 הצבעה על כי כל כתב הרפורמה של העותרת כמוהו ככתיבת "נוח בשבע שגיאות" הואיל ובדיקה אריתמטית מצביעה כי הנתונים שם סותרים מהותית ומאיינים זה את זה.

19.3 הגשת "מסדי נתונים" לבג"צ במסגרת העתירות שניהלה העותרת בבג"צ ושהוזכרו בעתירתה זו, באופן בו הוגשו שלושה מצגי נתוני שלל דיג שונים אשר סותרים זה את זה וללא כל מחקר חדש.

19.4 המפורט בכתב הטיעונים הנ"ל ובצירוף אסמכתאות, יוצג במסגרת תגובה מפורטת.

מבחינה מהותית טיעוני העתירה מופרכים מיסודם

20. מפאת קוצר הזמן והמקום, נציג מקצת מהדוגמאות להמחשת האמור בכותרת.

21. בתיאור מה שאירע בהליכי העתירות בבג"צ, מנסה העותרת להציג מצג כאילו עמדותיה כנגד המבקשים התקבלו עניינית – ולא היא!

21.1 בתשובה לעתירת המבקשת 1, טענו העותרת והמשיב לשיהוי בהגשתה, בדיון שהתקיים העיר כב' בית המשפט כי בנסיבות קיים לכאורה שיהוי והציע מחיקת העתירה ללא צו להוצאות, הצעה שהתקבלה בידי המבקשת 1. לשם כך ניתן לעיין בפרוטוקול ובפסק הדין.

21.2 בדיון בעתירת המבקשים 2-3 שאוחדה עם עתירות המכמורתנים, החליט כב' ביהמ"ש כי הדיון יתקיים ראשית דבר בשאלת סמכות פקיד הדיג להטיל איסור דיג ובעניין זה בלבד. לא נשמעו טיעוני המבקשים 2-3 לעניין טענות הסבירות והמידתיות שהועלו כטענה חלופית, בהמשך כבר התכנסה ועדת הכלכלה לאישור התיקון לתקנות. בנוסף, בניגוד לדברים שכתבה בעתירתה דנן, העותרת לא הצטרפה ולא ביקשה להצטרף כמשיבה לעתירת המבקשים 2-3!

21.3 העותרת שניסתה להתהדר במצגים כאילו זכתה בהליך כלשהוא והתקבלה עמדתה בהליך שניהלה מול המבקשים – דבר שלא היה, הצניעה ושכחה לציין כי המבקשים 1-3 ביקשו להצטרף כמשיבים לעתירתה והגישו את כתב הטענות שנזכר לעיל. בפתח הדיון – דיון שנקבע בדחיפות לבקשתה להאריך את תקופת איסור הדיג - כב' ביהמ"ש הציע לעותרת למחוק את עתירתה ובהסכמתה ניתן פס"ד שמוחק את העתירה של העותרת!

22. מכאן לאחד העניינים היותר מהותיים – נסיון העותרת לסמוך עתירתה על כך שהמשיב עצמו טען בהליכים קודמים להצדקת איסור דיג למשך 60 יום: באותות ובמופתים מנסה העותרת להסביר עד כמה חיוני הוא להטיל איסור דיג לחודשיים לפחות ובד בבד – עד כמה קריטי לים יהא זה קיצור תקופת האיסור בשבועיים. להלן יוצבע כי טיעון זה הוא חרב פיפיות ומעיד על הקלות הבלתי נסבלת בה העותרת מעלה טיעוניה, באופן שגובל באבסורד:

22.1 העותרת הרחיבה על פעילותה בועדת הכלכלה ועל "החיוניות הקריטית של שבועיים עם או בלי איסור דיג. העותרת אף מתגאה וטוענת כי היתה צד לתיקון התקנות.

22.2 בעתירתה זו מנסה העותרת להלך אימים בתחזיות אפוקליפטיות מבחינת מה יקרה לדגה מבחינת הרס והשמד, אם יבוטל איסור הדיג ויקוצר בשבועיים, כאשר בד בבד היא מסבירה כי חודש וחצי זה פחות מהתקופה המינימלית של 60 ימים שהיא חיונית למניעת הרס הדגה.

22.3 לנו לא נותר אלא לתהות: אם פרק זמן של שבועיים ללא איסור הוא קריטי למניעת השמדת והרס הים, מדוע זה בועדת הכלכלה לא עמדה על רגליה האחוריות ולא דרשה בתוקף תקופה מינימלית של חודשיים?!! נציגי המבקשים יטענו כי לא נשמע מנציגי העותרת קול מחאה רמה על קביעת תקופה של חודש וחצי ויתרה מזו: העותרת שהראתה כי היא ממחרת לעתור לבג"צ על כל צעד ושעל בענייני הדיג, מדוע זה לא הבהירה לועדת הכלכלה ולמשיב, כי בהיעדר תקנה שתקבע איסור דיג מינימלי של 60 יום – בדעתה לעתור לבג"צ כנגד חוסר הסבירות ולטעון בעתירה שכזו את כל שטענה כאן?!!!

22.4 הסכמתה לאישור התקנות ואף התפארותה של העותרת, בכל מקום אפשרי במדיה וכך גם בעתירתה זו, על "ההישג הגדול שבתקנות" איננה עולה בקנה אחד עם זעקותיה על הפגיעה ההרסנית בים ובדגה כתוצאה משבועיים ללא איסור דיג! מכאן, העותרים יטענו כי על פניו, או שהעותרת מעלה בתפקידה וגרמה במודע להפקרת הים והדגים עת הסכימה לתקנות שמטילות

איסור של חודש וחצי במקום חודשיים, או שיתכן כי מה שמעניין את העותרת הוא לעשות כותרות ולזקוף לעצמה הישגים.

22.5 משנה תוקף יש לדברים עת העותרת טענה בעתירתה דנן, כי תקופת הרבייה הקריטית היא בחודשים אפריל-מאי. גם כאן אין אלא לתהות: היכן היתה העותרת עת השתתפה פקיד הדיג עם פרסום הודעתו על החלת האיסור ומדוע לא דרשה כי יחול בחודשים אפריל ומאי במקום בחודשים מאי-יוני?!! היכן היו האכפתיות ו"ההצמדות למחקרים"!!

23. למבקשים עמדה ברורה: לעתירה זו אין דבר וחצי דבר עם "הצלת היס", העתירה דנן איננה אלא "קרב על הכבוד" תוך ניצול המשאבים הכספיים העצומים שעומדים לרשות העותרת. הא ותו לא.

24. גם העותרים גדלו על קמפיין "לא קוטפים את פרחי הבר" אך עם כל הכבוד לעשייה המרובה והתורמת של העותרת בעבר בנושאים אחרים, אין בכך כדי להעניק חסינות כנגד התנהלות נפסדת בכל דבר ועניין או להכשיר התנהלות כזו. אין לעותרים אלא לקוות כי התנהלות זו היא חריגה – ותיפסק.

25. העותרת אשר מגייסת כספים מתרומות ודמי מנוי (בעוד עובדיה מקבלים משכורות כמובן), מנסה לנצל את כוחה הכלכלי כדי למוטט את המבקשים כלכלית, מקום בו דייגי הפנאי נאלצים שוב ושוב לגייס כספים שתורמים ציבור דייגי הפנאי. העותרים יטענו כי בנסיבות העניין ולאור התנהלות העותרת, הם זכאים כי ייפסקו להם הוצאות ההליך.

26. לאור האמור מבוקש לקבל את בקשה, להורות לעותרת להמציא לידי הח"מ את העתירה המלאה על נספחיה, להורות על צירוף המבקשים כמשיבים לעתירה ולקצוב להם מועד להגשת תגובה מפורטת לעתירה לצו ביניים. כן מבוקש לחייב את העותרת לשלם למבקשים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בהליך זה.

רוני מועלם, עו"ד

ב"כ המבקשים

